

De Apostel Paulus in de stad Paphos.

Lucius Sergius Paulus was op dat moment proconsul van Cyprus ten tijde van keizer Claudius (keizer van 41 tot 54). Een proconsul was een gouverneur van een provincie in het Romeinse Rijk en werd benoemd voor een jaar door de Senaat. Waarschijnlijk heeft Lucius Sergius Paulus drie jaren op het eiland Cyprus doorgebracht. De Apostelen Paulus en Barnabas en de Evangelist (Johannes) Marcus reizen op dat moment op het eiland Cyprus rond tijdens de eerste missioneringsreis van de Apostel Paulus. Ze reisden van de oude stad Salamis naar Paphos, en verkondigen er de Blijde Boodschap van Jezus in de synagogen. In Paphos ontmoeten zij tijdens die reis de Romeinse proconsul Lucius Sergius Paullus. We spreken hier van het jaar 47 na Chr. Dit gebeuren staat uitvoerig verhaalt in Handelingen 13, 4-13.

De originele tekst uit de Bijbel volgens de Willibrordvertaling luidt aldus:

(Op Cyprus). [4] Zo vertrokken ze, uitgezonden door de heilige Geest, naar Seleucië en gingen vandaar met een schip naar Cyprus, [5] waar ze in Salamis* het woord van God verkondigden in de Joodse synagogen. Ze hadden ook Johannes* bij zich om hen te helpen. [6] Ze trokken het hele eiland over tot aan Paphos; daar troffen ze een Joodse magiër en pseudo-profeet, een zekere Bar-Jezus, [7] die hoorde bij de proconsul* Sergius Paulus, een weldenkend man. Deze Sergius liet Barnabas en Saulus bij zich roepen en gaf te kennen dat hij het woord van God wilde horen. [8] Maar Elymas*, de Magiër – want dat betekent die naam – werkte hen tegen en wilde de proconsul van het geloof afhouden. [9] Saulus, ook Paulus* genoemd, vol van heilige Geest, keek hem strak aan [10] en zei: ‘Duivelsjong*, vol listen en streken, vijand van alle gerechtigheid, wil je wel eens ophouden de rechte wegen van de Heer te doorkruisen! [11] Let op! Nu treft je de hand van de Heer; je zult blind zijn en een tijd lang het zonlicht niet zien.’ Terstond viel een dichte duisternis over hem; hij zocht om zich heen naar iemand die hem bij de hand kon nemen. [12] De proconsul zag wat er gebeurde en kwam tot geloof, diep geraakt door wat hij van de Heer had geleerd.*

In de Nieuwe Bijbelvertaling luidt de tekst:

(Uitzending van Barnabas en Saulus: de eerste reis.

[4] Zo werden Barnabas en Saulus uitgezonden door de heilige Geest. Ze gingen eerst naar Seleucië en van daar per schip naar Cyprus, [5] waar ze aankwamen in Salamis. Daar verkondigden ze Gods boodschap in de synagogen van de Joden. Johannes was met hen meegegaan om hen te helpen. [6] Ze reisden het hele eiland rond tot ze in Paphos kwamen, waar ze een Joodse magiër aantroffen, een valse profeet die Bar-Jezus heette [7] en tot het gevolg behoorde van Sergius Paulus, de proconsul. Sergius Paulus, een verstandig man, liet Barnabas en Saulus bij zich komen omdat hij meer wilde horen over het woord van God. [8] Maar Elymas, zoals Bar-Jesus ook wel werd genoemd – want Elymas betekent ‘magiër’ –, stelde zich tegen hen teweer en probeerde de proconsul van het geloof af te houden. [9] Daarop keek Saulus (die ook bekend stond als Paulus) hem strak aan, en vervuld van de heilige Geest [10] zei hij: ‘U bent een bedrieger, een gewetenloze oplichter, een kind van de duivel en een vijand van elke vorm van gerechtigheid. Hoe durft u de rechte wegen van de Heer te veranderen in kronkelpaden? [11] Let op: de hand van de Heer zal u treffen, u zult blind zijn en voorlopig geen zonlicht meer zien.’ Onmiddellijk werd alles donker om hem heen, zodat hij tastend zijn weg moest zoeken en anderen moest vragen of ze hem wilden

leiden. [12] Toen de proconsul dit zag, aanvaardde hij het geloof, diep onder de indruk als hij was van wat hij over de Heer had geleerd.

(De Apostel Saul werd vanaf dat moment “Paulus” genoemd). In Handelingen 13, 13 lezen we vervolgens dat de Apostel Paulus vervolgens verder trekt naar de stad Perge (Klein-Azië) in het huidige Turkije.

De pilaar waaraan de apostel Paulus werd gegeseld.

Dat de verkondiging van het Woord van God niet altijd eenvoudig was en dat de Apostelen Paulus en Barnabas daarin gehinderd werden, verdreven werden en dat ze zelfs ervoor bestraft werden blijkt uit het feit dat bij de Ayia Kyriaki (kerk), die gebouwd werd in de 13e eeuw, over de ruïnes van de grootste Byzantijnse basiliek op het eiland, de zo genaamde “St. Paulus-zuil” te vinden is waarvan de traditie zegt, dat de Apostel Paulus hieraan werd gebonden en vervolgens werd afgeranseld voordat de Romeinse stadhouder (proconsul) Sergius Paulus was bekeerd tot het christendom.

Maar wie was nu de persoon Elymas ? En wat moest hij van de Romeinse procunsul Sergius Paulus?

Historische bronnen zijn het erover eens, dat het heel gebruikelijk was voor de Romeinse ambtenaren om gebruik te maken van de diensten van joodse burgerlijke leiders en hen aan te nemen als nauwe persoonlijke raadslieden en adviseurs en zo de besturing van het Romeinse Rijk te kunnen behouden. Elymas was één van die personen. Bijna zonder twijfel was Elymas een zeer hooggeplaatst persoon binnen de lokale joodse gemeenschap van Paphos.

Tijdens het uitdragen van het Woord van God, zo kan worden gezegd dat de Apostelen Paulus en Barnabas 'botsten met deze joodse “Sorcerer”. (Met het “Sorcerer” wordt een persoon aangeduid, die in een rollenspel over macht is verwickeld en de prijs daarvoor moet betalen. De karakters in dit spel zijn, dat deze persoon over de mogelijkheid zou beschikken om demonen op te roepen en aan zich te binden – dat ten koste gaat van hun menselijkheid).

De joodse Elymas probeert dan ook met man en macht te voorkomen, dat de Romeinse proconsul Sergius Paulus zich bekeert tot het christendom. Het gevolg was, dat de Apostel Paulus vervolgens in opdracht door de Romeinse proconsul Sergius Paulus werd meegenomen naar de ingang van de plaatselijke synagoge en vastgebonden werd aan een speciale zuil, waar hij 39 zweepslagen als boetedoening voor de 'opzettelijke zonde' van de prediking over de Heer Jezus Christus. Hierin ziet men weer de invloed van de joodse gemeenschap in Paphos, want zij waren het uiteindelijk degenen die zich stoorden aan de verkondiging van het Woord van God.

Het feit dat de Apostel Paulus werd geslagen voor zijn geloof is helemaal niet een ongewoon voorval, want zoals hij zelf zegt: *"Vijf keer kreeg ik van de Joden de veertig zweepslagen min een."* [2 Korintiërs 11, 24]. Uit deze Cypriotische overlevering van deze gebeurtenis en de historische opvatting in oenschouw genomen, kan men vaststellen, dat Elymas niet alleen een belangrijk joods publiek figuur was, maar ook een nauwe adviseur was van de Romeinse proconsul. Hierbij krijgt men dan ook een vollediger beeld van de gebeurtenissen, die leidden tot het eerste wonder van de Apostel Paulus in de audiëntiezaal van de Romeinse proconsul Sergius Paulus.

Meer dan een beetje geïntrigeerd, niet alleen door deze ontwikkelingen binnen zijn rijk, maar ook door het revolutionaire karakter van de christelijke boodschap liet de proconsul Sergius Paulus de Apostelen Barnabas en Saulus, bij zich komen, gevolgd door de woedende Elymas.

Toen de Apostel Paulus (Saul) de boodschap van Jezus Christus aan Sergius Paulus overbracht, heeft Elymas hem waarschijnlijk beschuldigd te zondigen tegen de joodse wet, en misschien hem zelfs beschuldigd van godslastering in een poging om een bestraffende reactie van de proconsul te verkrijgen. De Apostel Paulus, vervuld met de Heilige Geest, wendde zich daarop tot Elymas en riep uit: *"Je bent een kind van de duivel en een vijand van alles wat goed is ! Je bent vol van alle soorten van list en bedrog. Zal je nooit ophouden met het verdraaien de rechte wegen van de Heer ?*

Nu keert de hand van de Heer zich tegen je. U gaat blind worden, en voor een tijd niet in staat zijn het licht van de zon te zien ". [Handelingen 13,10-11].

Terstond verloor Elymas het zicht en rommelde rond alvorens te worden weggeleid uit de audiëntiekamer van de proconsul door een andere begeleider.

Het is onnodig te zeggen, dat de heidense Sergius Paulus meer dan een beetje verbaasd was omtrent dit wonder dat voor zijn ogen had plaatsgevonden. In feite, zo uit het veld werd geslagen werd door de macht van de Heer, dat hij zich vervolgens bekeerde tot het geloof.

Hoofdstuk 13 van de Handelingen van de Apostelen bevat slechts negen verzen (5-13), die ons iets vertellen omtrent de eerste zendingsreis van de Apostelen Paulus en Barnabas.

Het conflict tussen de Apostel Paulus is het eerste geregistreerde wonder van de Apostel Paulus en de bekering tot het geloof van een hoge Romeinse ambtenaar, een heiden zelfs. Deze Bijbelse aantekening geeft ook weer, dat bij de verkondiging van het Woord van God er grote hobbels te nemen waren en vele moeilijkheden moesten overwonnen worden om de Boodschap van Jezus over te brengen in de toenmalige wereld.